

REGLUGERÐ

um löggæzlu á almennum skemmtisamkomum í Dalasýslu.

1. gr.

Almennar samkomur má ekki halda á samkomustöðum í Dalahéraði nema að fengnu leyfi sýslumanns Dalasýslu eða hreppstjóra í umboði hans. Skal hann jafnframt ákveða, hvort löggæzla skuli vera á skemmtisamkomunni. Forstöðumenn slíkra skemmtisamkvæma skulu sækja um leyfi til skemmtanahalds eigi síðar en 4 dögum áður en halda skal, gegn gjaldi, sem sýslunefnd ákveður og rennur í sýslusjóð.

2. gr.

Dómsmálaráðherra getur, að fengnum tillögum sýslumanns, löggilt einstaka löggæzlumenn, er hafa skulu eftirlit með skemmtunum í lögsagnarumdæminu.

Löggæzlumenn skulu, er þeir hafa fengið tilkynningu frá sýslumanni (eða hreppstjóra) um, að skemmtun með löggæzlu hafi verið leyfð á þeirra löggæzlu-svæði, mæta á skemmtistaðnum, er skemmtun á að hefjast, og dveljast þar þangað til henni er lokið, og mega þeir eigi fara af staðnum fyrr en húsum þeim, sem skemmtunin var haldin í, hefur verið lokað. Áður en löggæzlumenn yfirgefa skemmtistaðinn skulu þeir líta eftir, hvort nokkur maður eða menn, sem líkur er til, að valda muni óspektum, séu ófarnir af staðnum. Ef svo er, þá skulu þeir flytja mennina brott, ef húsráðandi telur það nauðsynlegt af öryggisástæðum.

Ef löggæzlumaður hefur forföll, svo að hann getur eigi mætt á skemmtun, er honum heimilt að fá annan til að annast löggæzlustarfið. Löggæzlumanni til aðstoðar skulu tveir menn löggiltir vera, og getur hann kvatt þá til að mæta sér til aðstoðar, er hann telur þess þörf. Þeir einir geta verið löggæzlumenn, hvort heldur aðalmenn eða aðstoðarmenn, er fengið hafa fræðslu og þjálfun til starfsins.

3. gr.

Löggæzlumenn skulu halda uppi reglu á skemmtunum, er þeir hafa eftirlit með, og er þeim heimilt að flytja burtu af skemmtistaðnum þá menn, er óspektum valda. Auk aðstoðarmanna sinna, hinna löggiltu, geta þeir kvatt sér til aðstoðar við að halda uppi reglu, forstöðumann skemmtunarinnar og þjónustumenn hans og aðra borgara. Ef löggæzlumanni virðist ölvun á dansskemmtun ætla að verða lítt þolandi, er honum heimilt að slíta samkomunni, og er þá öllum samkomugestum skylt að fara út úr húsum þeim, sem skemmtunin er haldin í, og skal þeim húsum lokað. Leiki rökstuddur grunur á, að áfengi sé selt úr bifreiðum á staðnum eða á annan hátt, eða í nánd við staðinn, er löggæzlumanni og aðstoðarmönnum hans heimilt að leita áfengis í bifreiðum þeim og rannsaka svo, sem nauðsyn krefur.

Að lokinni skemmtun skal löggæzlumaður, ef hann telur sig sakir ölæðis manna eigi hafa getað haldið uppi fullkominni reglu á skemmtuninni, gefa sýslumanni skriflega skýrslu um starf sitt. Skal hann tilgreina nöfn þeirra manna, er verið hafa ölvaðir á skemmtuninni, og sem eigi hafa hlýtt fyrirmælum hans. Skal hann lýsa ölvun þeirra, tilsvörum, háreysti og handalögmálum, er kunna að hafa orðið.

4. gr.

Sýslumaður gefur út erindisbréf handa löggæzlumönnum. Skulu þar settar reglur um, hvernig þeir skuli haga störfum sínum. Löggæzlumönnum öllum skal láta ókeypis í té einkennisbúninga og einkennishúfur.

Séu gerð spjöll á einkafatnaði löggæzlumanna eða aðstoðarmanna þeirra, er þeir sinna lögreglustörfum, skal ríkissjóður bæta þann skaða, ef hann eigi fæst bættur á annan hátt. Ríkissjóður annast slysatryggingar allra þessara löggæzlumanna.

5. gr.

Löggæzlumönnum skal greiða þóknun fyrir starf þeirra, kr. 400.00 fyrir hverja skemmtun, sem þeir hafa eftirlit með. Aðstoðarmönnum þeirra skal greiða kr. 300.00 fyrir hverja skemmtun. Þeim skal öllum greiddur ferðakostnaður að og frá skemmtistað, eftir samkomulagi eða eftir reikningi.

6. gr.

Sýslumaður skal ár hvert á tímabilinu frá 15. maí til 15. júní kalla forstöðumenn samkomustaða í héraðinu á fund. Á fundi þeim skal rætt um, á hvern hátt þess verði bezt gætt, að skemmtanir þær, er haldnar verða í héraðinu á því ári, fari sómasamlega fram. Á fundi þessum skulu löggæzlumenn og mæta.

7. gr.

Ef fundarmenn á fundi þeim, er greinir frá í 6. gr., verða sammála um, að nauðsyn beri til að setja reglur um útilokun þeirra manna, er sannir hafa orðið að sök að valda spjöllum á samkomum, frá því að sækja dansskemmtanir í héraðinu, skulu forstöðumenn samkomustaða, þeir er fundinn sækja, tilnefna tvo úr sínum hópi með fullu umboði, er ákveða skuli með sýslumanni, hverjum þeirra manna, er löggæzlumenn hafa í skýrslum sínum tilgreint, að hafi hegðað sér ósæmilega á skemmtunum, skuli bannaður aðgangur að dansskemmtunum innan héraðs, og um hve langan tíma.

8. gr.

Þá skal sýslumaður, er honum hefur borizt skýrsla löggæzlumanns skv. 3. gr., kveðja þá tvo menn úr hópi forstöðumanna samkomustaða, er um ræðir í 7. gr., á fund, og skal hann þá ásamt þeim, eftir að þeir hafa kynnt sér skýrslur eftirlitsmanna og skýrslur fyrir sakadómi, ef fyrir hendi eru, ákveða, hvort mönnum þeim, er löggæzlumaður telur, að hafi hegðað sér ósæmilega á skemmtun, skuli bannaður aðgangur að dansskemmtunum innan héraðsins, og um hve langan tíma bannið skuli gilda. Bann nefndarinnar skal tilkynnt skriflega öllum forstöðumönnum samkomustaða í héraðinu, löggæzlumönnum öllum, svo og þeim, er banninu er beint gegn. Á meðan bannið gildir, ber forstöðumönnum samkomustaða og þjónustuliði þeirra að vera samhent löggæzlumönnum um það að synja þeim mönnum, sem banni er beint gegn, um aðgang að skemmtunum þeim, sem haldnar eru, og það jafnt, þótt þeir séu eigi undir áhrifum áfengis, er þeir æskja aðgangs.

9. gr.

Kostnaður sá, er leiðir af framkvæmd reglugerðar þessarar, greiðist að $\frac{3}{4}$ úr ríkissjóði, en að $\frac{1}{4}$ úr sýslusjóði, að því er laun aðallöggæzlumanns snertir. En laun aðstoðarmanna greiði aðili sá, er skemmtun heldur, að hálfu, en ríkissjóður að hálfu. Ríkissjóður kostar að öllu leyti einkennisbúninga löggæzlumanna, ein-kennishúfur og merki, svo og fræðslu löggæzlumanna og aðstoðarmanna þeirra. Þá einnig ferðakostnað allan skv. 5. gr.

Haldi utanhéraðsmaður eða félag dansskemmtun á samkomustað innan héraðs, getur sýslumaður krafizt þess, að sá aðili greiði hluta sýslusjóðs af kostnaði við eftirlitið með skemmtuninni. Og getur sýslumaður sett það að skilyrði fyrir skemmtanaleyfi.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 11. gr. laga nr. 50 1940, um lögreglumenn, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. maí 1962.

Bjarni Benediktsson.

Baldur Möller.

REGLUGERÐ

fyrir heilsuverndarstöð Neskaupstaðar.

1. gr.

Hlutverk heilsuverndarstöðvarinnar fyrst um sinn er heilsugæzla í eftirtöldum greinum:

- a. Mæðravernd: Eftirlit með barnshafandi konum.
- b. Barnavernd: Eftirlit með heilsufari ungbarna og barna innan skólaskyldualdurs (0—7 ára) og ónæmisaðgerðir (barnaveiki, stífkrampi, kíghósti, kúabólusetning og ónæmisaðgerðir gegn mænusótt).
- c. Berklavarnir og eftirlit með berklaveikum.
- d. Kynsjúkdómálækningar og eftirlit.

2. gr.

Starfsemin fer fram í húsnaði fjórðungssjúkrahússins í Neskaupstað og verður tilhögun sem hér segir:

- a. Mæðravernd 1. og 3. föstudag hvers mánaðar kl. 1—2 e. h.
- b. Barnavernd 2. og 4. föstudag hvers mánaðar kl. 1—2 e. h.
- c. Berklavarnaftirlit og kynsjúkdómaeftirlit fara fram á móttökutíma sjúkrahússins alla þriðjudaga og fimmtudaga kl. 1—3 e. h., og samkvæmt samkomulagi.

3. gr.

Stjórn sjúkrahússins annast rekstur heilsuverndarstöðvarinnar í umboði bæjarstjórnar Neskaupstaðar, en fjárhagur hennar og allur rekstur skal með öllu fráskilinn rekstri sjúkrahússins.

4. gr.

Um skipting kostnaðar og annað, sem við kemur rekstri heilsuverndarstöðvarinnar, vísast til heilsuverndarlaga nr. 44/1955.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 3. gr. heilsuverndarlaga nr. 44/1955, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 12. maí 1962.

Bjarni Benediktsson.

Baldur Möller.